தேன்பாகு

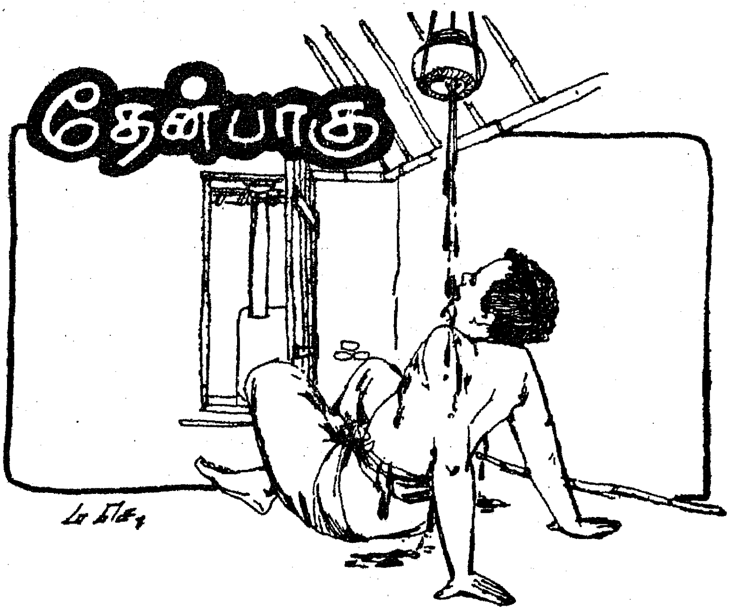

கோபாலன் தன்னுடைய உறவினர் வீட்டிற்கு வந்திருந்தான். அன்று அமாவாசை, இரவு தோசையைப் பலகாரமாக உண்டான், அதற்குத் தேன்பாகை விட்டார்கள். வெல்லம் காய்ச்சும் போது திரவப்பதத்திலே எடுத்து வைப்பார்கள். அதற்குத் தேன்பாகு என்று பெயர். அதைக் கோபாலன் முன்பு சாப்பிட்டறியாதவனாதலால் அதை மிகவும் சுவைத்து உண்டான். இன்னும் அதிகமாக உண்ணவேண்டும் என்ற ஆசை

ஏமாற்றம்

பெரிய மிராசுதார் அவர். அவருக்கு நூற்றுக் கணக்கான காணிகள் இருந்தன. நன்செய்யும் உண்டு. புன்செய்யும் உண்டு. நெல்லும் வாழையும் விளையும் நிலங்களும், கம்பும் கடலையும் விளையும் காடுகளும் அவருக்குச் சொந்தமாக இருந்தன. -அவ்வளவு பெரிய பணக்காரர், சென்னையில்

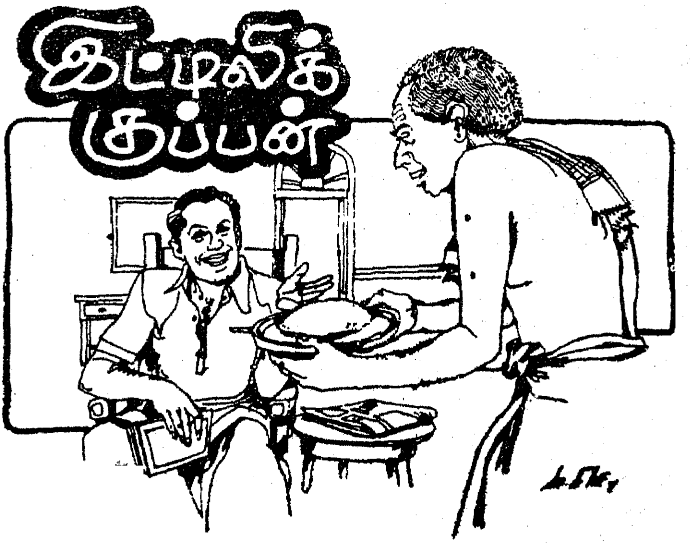

அந்தத் தாசில்தாரிடம் ஒரு சமையற்காரன் இருந்தான், அவனுக்குக் குப்பன் என்று பெயர் அவனுக்கு எழுதப்படிக்கத் தெரியாது. சமையல் நன்றாகச் செய்வான்.

அவனுக்கு விசித்திரமான ஆசை ஒன்று தோன்றியது. தானும் ஏதாவது உத்தியோகம் பார்க்கவேண்டும் என்று எண்ணினான். ஒருநாள் தாசில்தாரிடம் நாணிக்கொண்டு, "எனக்கு ஓர் உத்தியோகம் பண்ணி வையுங்களேன்!" என்று சொன்னான்.

இட்லியும் மிளகாய்ப் பொடியும்

ஒரு காக்கை வீதி வழியே பறந்து வந்து கொண்டிருந்தது. வீதியின் ஓரத்தில் ஒரு கிழவி இட்டிலிவிற்றுக்கொண்டிருந்தாள். கூடைக்குள்ளே சில இட்டிலிகளும், மேலேஇருந்த தட்டில் ஐந்தாறு

ஒரு கிழவி வடைசுட்டு விற்றுக் கொண்டிருந்தாள். காக்கை ஒன்று அவள் பராக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் ஒரு வடையைக் கொத்திக் கொண்டு பறந்து போய் விட்டது.

அந்தக் காக்கை ஒரு மரத்தில் அமர்ந்து வடையை வாயில் பற்றிக்கொண்டு தின்னத் தொடங்கியது. அப்போது ஒரு நரி அங்கே வந்தது. அந்தக் காக்கையினிடமிருந்து அந்த வடையைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அது எண்ணியது.